

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/100/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011130
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112011130.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.8.2014 samosudcom JUDr. Milanom Strakom takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. N., nar.XX.XX.XXXX v S., trvale bytom X. č.XXX

je vinný, že

dňa 07.12.2011 v čase asi o 18,30 hod. v športovej hale v obci Svinná pod vplyvom alkoholu pristúpil po vstupe do haly k H. N., trvale bytom X. č.XXX, jeho bývalej manželke, chytil ju oboma rukami za límeč bundy a vyhrážal sa jej takým spôsobom, že vravel „teraz nech prídu policajti, čo teraz spravíš, teraz bude neskoro“, pričom vyhrážky zo strany menovaného voči poškodenej u nej vyvolali, resp. vyvolávali dôvodnú obavu o jej život a zdravie a tieto vyhrážky trvali dlhodobo,

t e d a

inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe (blízkej osobe),

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trenčíne podala na OS Trenčín obžalobu na obžalovaného S. N., nar.XX.XX.XXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm.c Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.7.2012 sp. zn. 1T 100/2012 bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby s odôvodnením, že sa žalovaný skutok nestal.

Na podklade odvolania Okresnej prokuratúry v Trenčíne uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.8.2013 sp. zn. 23To 123/2012 bol napadnutý rozsudok zrušený a súdu prvého stupňa bolo prikázané znovu vo veci konať a rozhodnúť. Z odôvodnenie druhostupňového rozhodnutia v podstate vyplynulo, že žalovaný skutok sa stal, pričom ak nedôjde k zmene dôkaznej situácie bude musieť konajúci súd ustáliť, či žalovaný skutok vykazuje znaky trestného činu alebo priestupku.

Opakovaným prvostupňovým rozsudkom zo dňa 11.12.2013 bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby s odôvodnením, že žalovaný skutok nie je trestným činom.

Na podklade odvolania Okresnej prokuratúry v Trenčíne Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 13.3.2014 sp. zn. 23To 16/2014 napadnutý rozsudok zrušil a súdu prvého stupňa prikázal znovu vo veci konať a rozhodnúť s odôvodnením, že žalované konanie napĺňa znaky trestného činu.

Obžalovaný S. N. poprel spáchanie žalovaného skutku s odôvodnením, že pri stretnutí s poškodenou na chodbe telocvične v inkriminovaný čas sa tejto nevyhrážal a ani neprišli do fyzického kontaktu. Pripustil možnosť, že mohol byť voči poškodenej vulgárny. Tiež poprel, že by bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu.

Poškodená H. N. usvedčovala obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Ďalej vypovedala, že po príchode do chodby telocvične dcéra odišla do haly a ona ostala sama s obžalovaným. Nevedela vysvetliť, prečo až s odstupom takmer 1 roka zmenila dátum spáchania skutku. Na námietku o podaní trestného oznámenia až s odstupom takmer 2 mesiacov uviedla, že tak konala s ohľadom na rodinu obžalovaného. Z obavy o svoj život privolaala políciu, policajnú hliadku, ktorá prišla na miesto činu asi po 20 minútach od oznámenia.

Svedkyňa B. H., matka poškodenej, uviedla, že o incidente sa dozvedala od svojej vnučky vo večerných hodinách dňa, keď sa mal stať skutok.. Po upozornení na rozpory s jej výpoveďou z prípravného konania, kde uvádzala, že predmetné informácie mala od poškodenej, zotrvala na tvrdeniach, že informácie mala od vnučky. Tiež vypovedala, že v minulosti bola svedkom konfliktov medzi obžalovaným a poškodenou, kedy obžalovaný poíd vplyvom alkoholu sa vyhrážala poškodenej.

Podľa svedka P. X., kamaráta obžalovaného, mu bol obžalovaný v žalovaný deň pomáhať pri kladení plávajúcej podlahy. Obžalovaný od neho odchádzal okolo 18,00 až 19,00 hod v triezvom stave.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo (č. l. 50 až 60) bolo súdom zistené, že obžalovaný netrpí duševnou poruchou a v čase skutku bol príčetný. V prípade potvrdenia spáchania skutku pod vplyvom alkoholu sa u neho jednalo len o bežnú opitost', ktorá mohla jeho príčetnosť ovplyvniť len nepodstatne. U obžalovaného súčasne zistili škodlivé užívanie alkoholu, ktorý u neho uvoľňuje agresívne správanie. Obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania.

Podľa trestného oznámenia poškodenej zo dňa 27.1.2012 (č. l. 1 až 2) sa mal stať žalovaný skutok dňa 9.12.2011, kedy ju vo vstupnej chodbe športovej haly mal okrem iného chytiť pod krk.

Z úradného záznamu polície zo dňa 21.6.2012 (č. l. 61) a informácie zo dňa 21.6.2012 (č. l. 62) vyplynulo, že dňa 7.12.2011 až 9.12.2011 sa v obci Svinná na základe oznámenia poškodenej nevykonali žiadny služobný zákrok alebo preverenia oznámenia.

Preverení písomnej evidencie dochádzky (č. l. 64) bolo zistení, že dňa 7.12. v čase od 18,30 hod do 20,00 hod bol v športovej hale v obci Svinná prítomný tréner p. O..

Právoplatným rozkazom Obvodného úradu Trenčín č. 436/2011/05879/Ple zo dňa 9.9.2011 (č. I. 98) bol uznaný za vinného zo spáchania obdobného skutku ako v danom prejednávanej prípade.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok, ktorý vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Svoje zistenie opieral predovšetkým o výpovede poškodenej a jej matky, ktoré vyhodnotil ako dôveryhodné, pričom nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by im nemal uveriť. Nezrovnalosť v dátume skutku, ktorá vyplynula z výpovede poškodenej, je len nepatrného, drobného charakteru, ktorá v žiadnom prípade nemôže spochybňovať tvrdenia poškodenej. Pokiaľ ide o svedkyňu B. H., jedná sa o osobu vyššie veku, u ktorej je prirodzené, že si nemusí s odstupom času všetky podrobnosti presne pamätať. Aj táto svedkyňa však potvrdila viaceré nehody medzi poškodenou a obžalovaným v minulosti. V uvedenom širšom kontexte popísaných okolností je preto súd toho názoru, že obe svedkyne hovoria pravdu a uveril im. Vo vzťahu k svedkovi X. súd konštatuje, že podľa jeho názoru ide o tendenčnú výpoveď kamaráta obžalovaného s cieľom napomôcť obžalovanému ako kamarátovi, ktorá je v rozpore so závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, podľa ktorého u obžalovaného trpiaceho nadmerným požívaním alkoholu tento odbrzdzuje agresívne správanie.

Pri právnom posúdení žalovaného konania vykonaného na základe ustáleného skutkového stavu treba podľa súdu brať do úvahy aj fakt, že obžalovaný bol už v minulosti za obdobné konanie voči poškodenej trestnoprávne ako aj priestupkovo riešený, pričom prejednávanej skutku sa dopustil v krátkom časovom odstupe po uvedených sankciách, postihoch. Za týchto okolností preto aj neurčito vyslovené vyhrážky mohli u obžalovanej, vyvolať dôvodné obavy aké má na mysli ustanovenie § 360 Tr. zákona, t.j. obavy o svoj život alebo zdravie.

Nakoľko je poškodená bývalou manželkou obžalovaného, bol v predmetnom prípade naplnený aj zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, a to spáchanie skutku na, resp. voči blízkej osobe.

Konaním obžalovaného bol porušený záujem na ochrane jednotlivca pred niektorými závažnými vyhrážkami.

Z pohľadu preukázaných okolností prípadu bolo konanie obžalovaného vedené priamym úmyslom, keď vedome s a chcene zasiahol a porušil osobnú integritu poškodenej.

S poukazom na úmyselné zavinenie, osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa násilného konania voči svojej bývalej manželke a význam chránených záujmov bola závažnosť jeho konania posúdená vyššia ako nepatrná.

Z týchto dôvodov a predovšetkým s poukazom na záväzný pokyn vyslovený v predchádzajúcich rozhodnutiach odvolacieho súdu preto súd uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby. Konanie, ktoré súd kladie obžalovanému za vinu následne kvalifikoval ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, nakoľko boli naplnené všetky jeho zákonné znaky.

Obžalovaný bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Doposiaľ bol trikrát priestupkovo riešený. Z miesta bydliska ako aj zo zamestnania bol pozitívne hodnotený.

Súd tiež nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by vylučovala trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného alebo protiprávnosť žalovaného konania.

Pri rozhodovaní o treste súd prihliadol najmä na účel trestu, na spôsob spáchania činu a jeho následky, formu zavinenia, ako aj na pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy a priťažujúce ako aj poľahčujúce okolnosti. Berúc do úvahy všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na absenciu priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností, ktorý bol v minulosti len jedenkrát súdne trestaný, pričom i pri tomto odsúdení už nastali účinky zahľadania, súd nepovažuje obžalovaného za tak nebezpečného, že by bolo potrebné chrániť spoločnosť izoláciou obžalovaného v podmienkach reálneho výkonu trestu odňatia slobody. Preto na dosiahnutie účelu trestu z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie podľa súdu postačí uložiť obžalovanému výchovný trest odňatia slobody vo výmere

6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, pri ukladaní ktorej súd zohľadnil aj fakt opakovaných útokov voči poškodenej z minulosti.

Nakoľko si poškodená nárok na náhradu škody voči obžalovanému neuplatnila, súd o škode nerozhodoval.

inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe (blízkej osobe),

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Trenčín do 15 dní od jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.